

tíðindablaðið

sosialurin

Útgevandi: P/f Sosialurin

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

Fyrirakastjóri: Krisjan Dahl

Bláðfólk: Høgni Djurhuus og Randi Jacobsen

Uppseting: P/f Sosialurin

Prent: P/f Pressan 1981

Argjavegur 26,
3800 Argir.Postsmoga 76,
3800 Tórshavn.

Telefon 118 20.

Rang- snúgvingar um uttan- landsskuldina

Í DIMMALÆTTING leygardagin skrivar lögmaður um uttanlandsskuldina. Nú sammetir hann landskassaskuldina við bruttotjóðarúrtøkuna og kemur til tað úrslit, at landskassaskuldin er minkað úr 16 niður í 14 pst. av bruttotjóðarúrtøkuni, meðan talan var um ein vøkstur úr 8 uppí 14 pst. árin frammanundan.

HETTA ER MØGULIGA rætt. Men lögmaður hevur onga frageiðing um orsökina til at landskassaskuldin er minni enn fyrri fyra árum síðani. Orsøkin er tann, at lán, sum áður vórðu tikin av landskassanum til ymiskar almennar grunnar og stovnar, nú verða tikin av almennu grunnunum og stovnunum við landskassaveðhaldi. Hetta hevur m.a. ført til, at veðhaldsskyldan hjá landskassanum er økt úr 500 uppí 1000 mió. kr. eftir einum ári.

TÁ LØGMAÐUR SAT sum andstøðuleiðari á tingi, nýtti hann tveir málistokkar at leggja uttanlandsskuldina á. Og tá umrøddi hann ikki landskassaskuldina. Hann umrøddi samlaðu nettouttanlandsskuldina. Annar málistokkurin var bruttotjóðarúrtøkan og hin var ein umrokning av samlaðu nettouttanlandsskuldini uppá hvønn íbúgva í landinum. Í dag sigur lögmaður at hesar sammetingar duga ikki. Nú skulu vit ikki sammeta samlaðu nettouttanlandsskuldina við bruttotjóðarúrtøkuna. Vit skulu nýta landskassaskuldina. Tí nú passar hetta lögmanni betur.

SANNLEIKIN UM hesi viðurskiftini er, at nettouttanlandsskuldin, sum við árslok 1980 var slakar 1000 mió. kr. ella 33 pst. av bruttotjóðarúrtøkuni, nú er farin upp um 3000 mió. kr. og sostatt svarar til 62 pst. av bruttotjóðarúrtøkuni. Rokna vit so uttanlandsskuldina um fyrri at finna fram til, hvat hvør einstakur stóð fyrri í 1980 og hvat

oddagrein

hvør einstakur stendur fyrri í dag, so koma vit til tað úrslit, at í 1980 var talið 22.000 kr. í dag er tað 71.000 kr.

VIT ERU EISINI fullvisir í, at taka vit landskassan, teir almennu grunnarnar og almennu stovnarnar undir einum í 1980 og so í dag, verður talan um ein vøkstur í uttanlandsskuldini hjá tí almenna. Har er bara hend tann broyting, at landskassans partur er vorðin minni, meðan parturin hjá grunnunum og stovnunum er øktur í sama mun ella væl meira. Her er ein flyting av lántøkunum farin fram soleiðis, at lántøkurnar eru fluttar frá landskassanum yvir til grunnarnar og stovnarnar.

TÁ TALAN ER UM okkara uttanlandsskuld, er lögmaður í svárinu neyð og tað undrar ongan. Í síni tíð var maðurin atfinningarsamur viðvíkjandi eini uttanlandsskuld uppá slakar 1000 mió. kr. Í dag hevur hann sjálvur evstu ábyrgdina av eini uttanlandsskuld uppá meira enn 3000 mió. kr. Og so roynir hann seg við ymiskum rangsnúgvingum.

MEN TÍBETUR ERU fólk so mikið at sær komin, at tey vísa hesum rangsnúgvingum lögmanns aftur. Tey taka ikki lögmann í fullum álvara. Sjálvandi flenna tey, tá lögmaður býtir uttanlandsskuldina upp í negativa og positiva skuld. Og tað er ikki lögdi, um fólk flenna, tá tey hoyra lögmann gera uttanlandsslánini hjá undanfarnu samgongu upp til negativa skuld, meðan uttanlandsslánini, sum eru tikin í hansara lögmannstíð, verða uppgjörd til positiva skuld.

HETTA AVDÚKAR, AT Pauli Ellefsen ikki er uppgávuna vaksin sum lögmaður. Slíkar rangsnúgvingar og bligar undanfærslur duga ikki í politiskum álitisstarvi.

Vágafólk, latið tykkum ikki villeiða av fólkafloksskrivingini

Dagblaðið roynir at sáa split millum javnaðarfólk í Vágum á henda hátt:

Ein atkvøða fyrri javnaðarflokkinum í Vágum er tað sama sum ein atkvøða fyrri Jóannesi Dalsgaard í Suðurstreymoy!

Mangt er í neyðini nýtt! Tá Dagblaðið skrivar hetta, so tekur blaðið tað fyrri givið, at javnaðarflokkinum í Vágum fær ikki mann valdan, og at javnaðarflokkin bert fær ein umdømisvaldan í Suðurstreymoy og ein eykavaldan eins og nú.

Men vágafólk, latið tykkum ikki villeiða av hesi spjaldingskrivingini! Hon hevur bert eitt endamál: at spjalda, og kráma alt til sín sjálvs.

Nei, vágafólk, standið saman um javnaðarflokkin! Tað restaðu okkum 27 atkvøður — einans 27 atkvøður — í at fáa annan tinglimin seinasta val.

Fólkaflokkinum fekk hann, men hvar er úrslitið?

Væl hevur hann dugað

at draga til sín og síni, og væl er hann hjálptur í hesum vina- og kenningapolitikki av stórableggja, lögmanni sjálvum.

Ikki smæddist fólkaflokkin at seta ein vingluskelt á listan. Seinasta val var Valdemar Simonsen uppstillaður á FF-flokkinum, og í 1978 var hann javnaðarmaður. Ja, tað vóru tey javnaðarfólk, sum ynsktu at fáa hann á listan. Spannandi verður at frætta, hvar hann verður at finna næstu ferð.

Men hetta má vera eitt eyðkenni fyrri vágafólk. Fyri einum 10 árum síðani var Ivan Johannesen millum valevnini hjá framburðsflokkinum, sum var ein sjálvstýrisflokkur, men nøkur ár seinri var hann knappliga á sambandslistanum — tá hevði aldar-gamla sambandið knappliga fingið undanvind, og hann sá sær ein kjans. Næstseinasta val var Svend Age Ellefsen millum sambandsmenninar,

men stutt aftaná er hann á fólkaflokkslistanum!!!

Kunnu vit hava álit á slíkum persónum — á monnum, sum eru so lítið prinsippfastir, at teir kunnu ikki halda seg til ein flokk? Avgjørt ikki! Eitt er at skifta hugsan um politikk — men soleiðis at leypa runt, sum tá man lakkar paradís, nei!

Vágafólk, latið tykkum ikki villeiða av fólkaflokksmonnum, sum í hesum døgum pikka á dyr, liggja í telefonini ella gera sum vestmenningurin at bjóða til kaffimunn og lagkaku!

Latið okkum aftur fáa ein javnaðarmann valdan. Eru vit nóg nógvir eftir valið, kunnu vit aftur skipa landsins stýri, og sleppa av við borgarliga klandursstýrið, sum hevur skulsett okkum upp um bæði oyru uttan at skapa upp í nevan av nýggjum arbeiðsplássum.

Stuðið javnaðarflokkinum — fjøðini at gagni. egleiðari

Tilboð til Tórshavnar Býráð

Lat meg fyrst siga, at eg taki heilt og fult undir við privatiseringsætlanum býráðsins.

Ikki var tað ruskið, sum fólkafloksmenn vilja privatisera til sín sjálvan, — ein ógvuliga rimiligur tanki, men meira var tað viðvíkjandi samferðsluni í býnum og hugsaði um.

Tað sær nú út sum bussarnir fungera fint, nú teir eru vorðin privatir, men

busskúlini mangla tó enn.

Eftir privatiseringsuppskrift fólkafloksins vil eg tí mæla Tórshavnar Býráð til at góðtaka fylgjandi tilboð:

1. Býráðið átekur sær at seta busskúli upp, har tørvur er á.
2. Tá hesi eru uppsett — og góldin — yvirtaki eg tey.
3. Býráðið leigar so skýl-

ini aftur frá mær móti einum rimilgum gjaldi.

Tí vita, at øvundsjúkan á okkum — privatiseringsmonnum — er stør, so eg ynski í fyrsta umfari at vera anonymur. Borgmeisterin kann tí venda sær til blaðið. So kann eg kontakta hann aftur... privat.

t

Sosialistar kristnir — kókandi ísur

At stríðast ímóti hinum grábeinta, eri eg ikki bangin fyrri; eg veit, hvør hann er, og eg veit, hvussu eg skal vinna á honum. Men at stríðast ímóti ónavngivnum persónum í Sosialinum er nógvar ferðir torførari enn at koma í holt við sjálvan hin grábeinta.

Kanska er tað ein av teim mongu sosialistisku prestunum — eg veit tað ikki — ið av sannari frøi og sonnum kristnikærleika herja á meg í hesum døgum.

Eg ræðist einki og ongan, men eg vil heldur dystast ímóti hinum grábeinta enn ímóti hesum ónavngivnum ungum hansara.

Hvørjaferð eg siggi ein socialist við Bibliuni undir

hond, eri eg meira fullvisur í, at eg havi havt rætt í hvørjum orði, ið eg havi sagt um sosialismuna.

Levi Niclasen, Hvalba

heldur
tú
ikki

sosialin